GOIGS A

Santa Maria

QUE ES VENERA

DE LA PARRÒQUIA DE TERRADES,

LLAOR DE

Magdalena

EN L'ERMITA DE CODÓ,

BISBAT DE GIRONA

Vós, que d'amor fóreu plena
i Jesús vàreu seguir,
feu, Maria Magdalena,
que trobem el bon camí.

A Betània vostra vida
va esclatar, com la llavor
en la terra beneïda
per la mà del Creador.
La Bellesa us va fer ofrena
dels seus dons —neu i carmí—,

De Marta i Llàtzer germana,
no els vàreu seguir en virtut,
que a tota cosa profana
rendíeu la joventut.
I ¿com rompre la cadena
que us volia retenir?,

Vós sentíeu cada dia
de la vanitat el cant
i que el món us perseguia,
com fa amb l'agulla l'imant.
Totes les veus de sirena
el vostre cor van ferir,

I, sotmesa a la fitora
de temptacions i orgulls,
vàreu ser «la pecadora»,
fins que us van mirar els seus ulls.
El fang es va fer assutzena,
quan el perdó us redimí,

Aleshores una onada
de sincer penediment
us deixà purificada
de cor i de pensament.
Que intensa va ser la pena
que dins vós vàreu sentir!

Amb el rou de la tristesa
vau regar els peus del Senyor,
i amb la cabellera estesa
els deixàreu nets de plor.
El vostre cor va fer estrena
de l'amor que no té fi,

En tant Marta feinejava,
fent, del vostre oci, refús,
vós, humil com una esclava,
us escoltàveu Jesús.
I la paraula serena
del Senyor us va enaltir,

Sempre vàreu seguir els passos
de Jesús, el Galileu,
fins a veure'l morir als braços
insensibles de la Creu.
A dintre de cada vena
el vostre dolor florí,

Prop del sepulcre ancorada,
preguntàveu pel cos Sant,
i el vau veure altra vegada
ple de vida i triomfant.

I, de nou, l'alta carena
de la fe, vau resseguir,

Després, la fúria pagana,
perseguint la vostra pau,
amb el germà i la germana
us pujà dalt d'una nau.
Nau sense timó ni antena
que a Provença us conduí,

A Marsella penitència
complíreu, fins que la mort
us va portar a la Presència
d'Aquell que us va moure el cor.
La vostra vida terrena
en l'eterna es submergí,

Vostra imatge avui té estada
dins l'ermita de Codó,
i pels romeus sou lloada
en Jesús Nostre Senyor.
El que us invoca s'esmena
i en la fe es veu ressorgir,

TORNADA

Vós, que sou la dolça trena
que ens lliga a l'amor diví,
feu, Maria Magdalena,
que trobem el bon camí.

MONTSERRAT VAYREDA i TRULLOL
1958

℣. *Diffúsa est grátia in lábiis tuis.* ℟. *Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.*

OREMUS

Beátae Maríae Magdalénae, quaesumus, Dómine, et sufrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratremum Lázarum vivum amb ínferis resuscitásti. Per Christum.

AMB LLICÈNCIA

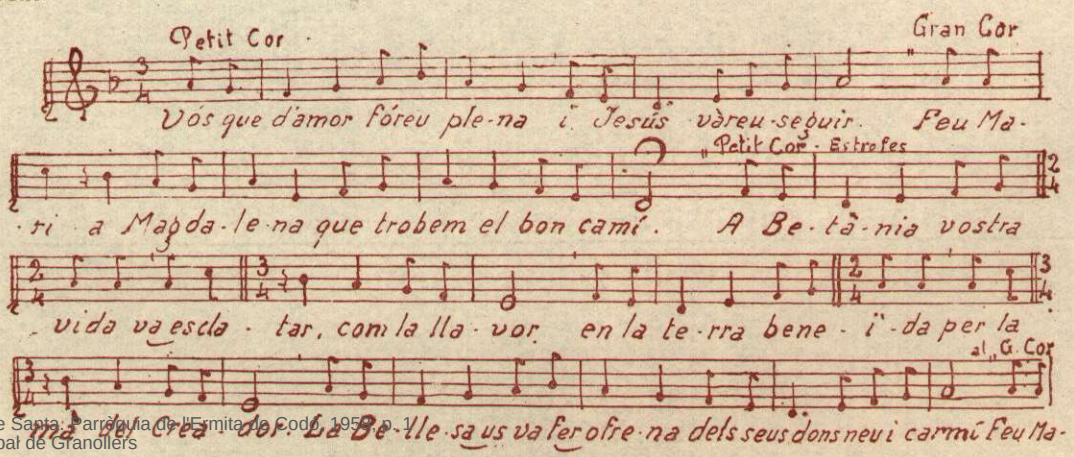

Maria Magdalena, Goigs a llaor de Santa; Parròquia de l'Ermita de Codó, 1958, p. 1
Col·lecció de goigs / Arxiu Municipal de Granollers